

صدور حکم تبه‌بندی معلمان بی‌رتبه

رئیس مرکز برنامه‌ریزی منابع انسانی آموزش و پرورش اعلام کرد: «۱۲۰ هزار معلم بدون رتبه‌بندی و تازه‌استخدام، برای بازگذاری مدارک در سامانه تبه‌بندی تنها تا پایان آبان‌ماه فرصت دارند.» علی باقرزاده ادامه داد: «ارزایان حرفه‌ای براساس مستنداتی که بازگذاری کردند، می‌توانند قضاوت و نمره‌دهی کنند و رتبه فرد را تعیین کنند، اگر مستنداتی به واقع نباشد توسط ارزایان بررسی می‌شود و طبق قانون با آنها برخورد می‌شود.» رئیس مرکز برنامه‌ریزی منابع انسانی آموزش و پرورش گفت: «کسانی که مشمول بخشنامه ۲۳۰ هستند یعنی از بدو استخدام معلم بودند ولی در حال حاضر در پست‌های سازمانی ادارات هستند، مثل بقیه معلمان، از مزایای رتبه‌بندی برخوردار می‌شوند اما تعداد اندکی از همکاران مان هستند که اداری استخدام شدند، یعنی به‌صورت تخصصی برای یک پست سازمانی مصوب به‌کارگیری شدند و فعلاً مشمول رتبه‌بندی در این مرحله نمی‌شوند.»

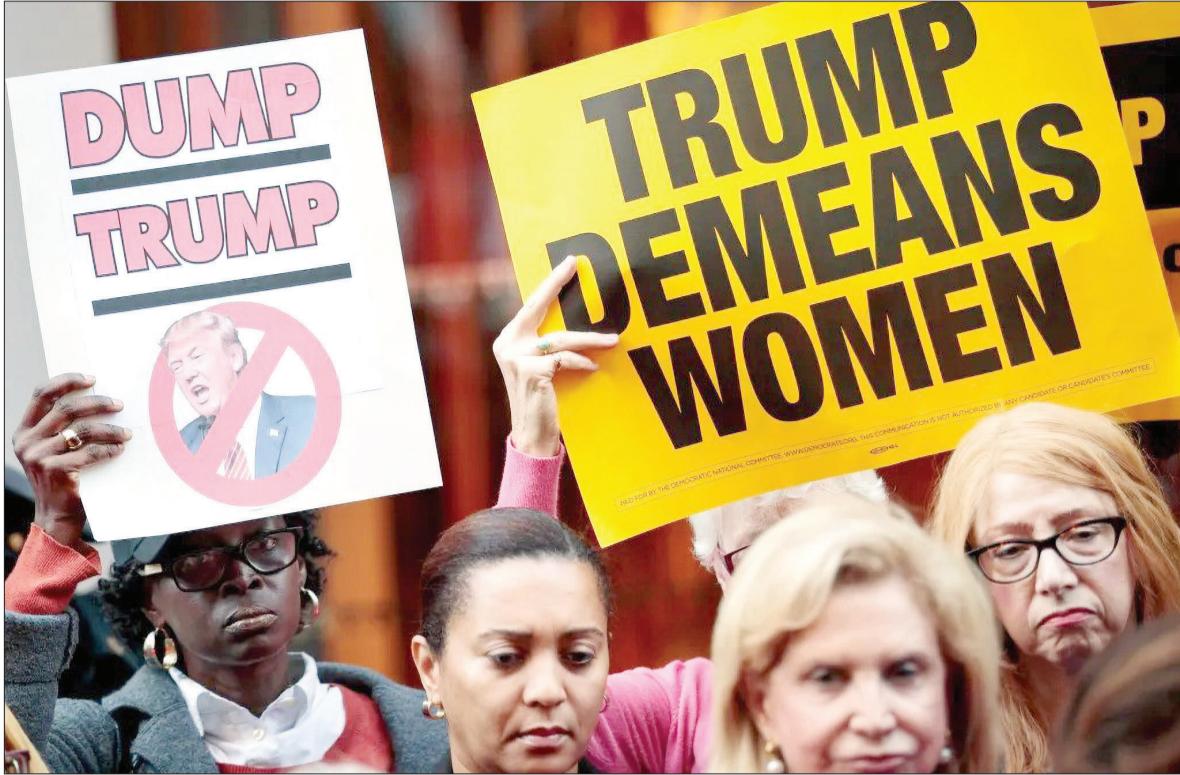
برنامه ویژه برای دانش‌آموزان کنکوری عشایر

سرپرست اداره کل دفتر توسعه عدالت آموزشی و عشایر وزارت آموزش و پرورش گفت: «در حال برنامه‌ریزی ویژه برای تقویت بنیه علمی دانش‌آموزان عشایر هستیم.» امیرمهرادای به‌اینا گفت: «بسیاری از دانش‌آموزان عشایر بدون اینکه در مدارس خاص شرکت کرده باشند، با تحصیل در همین مدارس عشایری در بهترین رشته‌های دانشگاهی از جمله پزشکی، دندانپزشکی و داروسازی در کنکور قبول شده‌اند. مثلاً دانش‌آموزان گلستانی، حدود ۱۳ مورد قبولی در رشته پزشکی داشتند. با این حال در تالشیم تا بنیه علمی دانش‌آموزان عشایر را تقویت کنیم و امسال در حال ریختن چارچوب برنامه‌ای خاص برای آنان هستیم. این برنامه به‌ویژه برای بچه‌هایی است که در مدارس شبانه‌روزی تحصیل می‌کنند و ما به آن‌ها دسترسی داریم، اما عشایر نیمه‌کوچ‌رو که در بهداشتی نیمه‌سیار یا ثابت غیرشبانه‌روزی هستند نیز می‌توانند از این برنامه بهره‌مند شوند.» او مشکلات مدارس عشایری را برشمرد و گفت: «یک مشکل مهم، دسترسی به دانش‌آموزان است؛ چراکه ممکن است بیشتر جاده‌های مواصلاتی به عشایر خاکی باشند یا بارندگی به آن‌ها آسیب رسانده باشد. ما از سازمان عشایری درخواست داریم که این مسیرها را اصلاح هموار کنند.»

معیار تعیین سوالات نهایی چیست؟

وزیر آموزش و پرورش گفت: «در طراحی امتحانات نهایی، میزان برخورداری دانش‌آموزان از آموزش‌های رسمی، معیار ارزشیابی قرار گرفته و طراحان سوال از مدارس دولتی و استان‌های مختلف کشور دعوت می‌شوند.» به گزارش خبرنگاران، علیرضا کاظمی، در واکنش به اینکه گفته می‌شود، سطح سوالات امتحانات نهایی برای دانش‌آموزان مدارس دولتی عادی، دشوار است، توضیح داد: «آموزش و پرورش موظف است فرصت‌های برابر آموزشی را برای تحقق اهداف یاددهی و یادگیری در دوره‌های تحصیلی ایجاد کند. با دعوت از طراحان سوال از مدارس دولتی در استان‌ها و مناطق مختلف و با استفاده از دستورالعمل‌های دقیق، سوالات آزمون‌ها متناسب با آموزش و توانمندی همه سطوح دانش‌آموزان طراحی می‌شود.»

خیانت به حقوق اساسی زنان؟

گزارشی از واکنش‌ها به انتخاب دوباره ترامپ برای ریاست جمهوری آمریکا

فهیمة مسعودی

خبرنگار اجتماعی

«آمده‌ام که از زنان محافظت کنم، چه آنها بخواهند چه نخواهند!» این پرزنگ‌ترین جمله انتخاباتی دونالد ترامپ درباره زنان، پیش از انتخابش به‌عنوان رئیس جمهوری آمریکا بود. مردی که از سال ۲۰۱۶ تا ۲۰۲۰ اولین دوره ریاست جمهوری اش را گذراند و در همان چهارسال زنان آمریکایی زیادی را از خود ناامید کرد. حالا او دوباره به کاخ سفید می‌رود و بسیاری از فعالان زن آمریکایی می‌گویند وقتی ترامپ می‌گوید که از زنان «حمایت» خواهد کرد، می‌دانیم که منظور او «کنترل» است.

روزنامه‌گاردین نوشته، به نظر می‌رسد که ترامپ و متحدانش اگر او دوباره رئیس جمهور شود، قصد دارند قدرت رئیس جمهور را به‌طور گسترده‌ای گسترش دهند و آزادی‌های به‌سختی به دست آمده را از بین ببرند. قانون‌گذاران محافظه‌کار می‌خواهند دسترسی زنان به مراقبت‌های بهداشتی باروری، انواع کتاب‌هایی را که در این باره خوانده می‌شوند و نوع تاریخ آموزش داده‌شده را کنترل کنند. آنها می‌خواهند نحوه رأی دادن زنان را کنترل کنند؛ آنها می‌خواهند مسیر طلاق گرفتن زنان را سخت‌تر کنند و حتی تقریباً مطمئناً تلاش خواهند کرد که مسیر یک زن به سمت استقلال مالی را از بین ببرند.

«دولت قبلی دونالد ترامپ چیزی به ما یاد داد و آن این است که بدن زنان اهمیتی ندارد.» این جمله را زانی می‌گویند که دولت ترامپ را یک دولت «زن‌ستیز راست افراطی» می‌دانند و معتقدند، بدن زنان و خواسته‌های آنها برای افرادی که به دونالد ترامپ رأی داده‌اند، اهمیت ندارد. همچنین بسیاری از افراد دیگری در لیست وحشت از ریاست جمهوری ترامپ‌اند: مهاجران، افراد ترنسجندر، افراد دارای معلولیت و معترضان. ترامپ، سابقه توهین و تحقیر زنان در شبکه‌های اجتماعی و تلویزیون را دارد. او به‌طور مرتب درباره زنان برجسته به‌ویژه زنانی که در تظاهرات‌های علیه او شرکت و صحبت می‌کنند، اظهار نظرهای توهین‌آمیز می‌کند. آنطور که الجزیره نوشته، او از ظاهر فیزیکی آنها انتقاد و به خانواده‌های‌شان توهین می‌کند و حتی انتخاب‌های باروری آنها را مورد انتقاد قرار می‌دهد. حداقل ۲۶ زن او را به سوءرفتار و تجاوز جنسی متهم کرده‌اند. این اتهامات به دهه ۱۹۷۰ برمی‌گردد و شامل تجاوز جنسی، بوسیدن ناخواسته و لمس کردن است. سال گذشته، هیئت‌منصفه در یک محاکمه مدنی او را مسئول تجاوز جنسی دانستند و به‌زنی که او را متهم کرده بود، ۵ میلیون دلار غرامت دادند. ترامپ همه اتهامات را رد می‌کند، اما با این وجود، تحقیر زنان از سوی او برای هرکسی که ذره‌ای به سخنان و رفتار او توجه کند، آشکار است.

در یک دنیای عاقلانه، این سابقه زن‌ستیزی و نفاق خشونت‌آمیز برای اطمینان از اینکه ترامپ دیگر شانس برای رسیدن به کاخ سفید نخواهد داشت کافی بود؛ اما ما در دنیای عاقلانه‌ای زندگی نمی‌کنیم.

«زنان در آمریکا یکبار مصرق‌اند؛ پیروزی دونالد ترامپ خیانت به حقوق اساسی زنان است.» خبرنگاری New Statesman هم گزارش خود درباره انتخابات اخیر آمریکا را اینگونه آغاز کرده و

نوشته، این انتخابات درباره خیلی چیزها بود: «تورم، اقتصاد، مهاجرت ورد کلی حزب دموکرات.» اما شکاف‌های جنسیتی قابل توجهی هم در این میان وجود داشت؛ پس از پیروزی دوم ترامپ، چیزهای دشوار زیادی وجود دارد که باید با آنها دست‌وپنجه نرم کرد: ترس، اندوه و خشم.

آن احساس وحشت بازگشته است

«ریان لوئی کاسلت»، ستون‌نویس روزنامه گاردین از تجربه زن بودن در پیوند با سیاست‌های ضد زن دونالد ترامپ نوشته است؛ او می‌گوید هر وقت می‌خواهد در این باره چیزی بنویسد به سه زنی فکر می‌کند که به دلیل قوانین تصویب شده در دوران ترامپ -تصمیم‌دیوان عالی آمریکا برای لغو حکم قانونی سقط جنین موسوم به «رو در برابر وید»- دچار آسیب شدند: «من به کندی میلر فکر می‌کنم در حالی که دختر سه‌ساله‌اش در کنسرت بود اما به‌دلیل ممنوعیت سقط جنین در جورجیا و درحالی‌که به دنبال مراقبت‌های پزشکی بود، در رختخواب درگذشت. به امیر نیکول تورمن در جورجیا فکر می‌کنم که پس از مصرف قرص‌های سقط جنین در خانه و تحمل ۲۰ ساعت عذاب برای عمل کورتاژ که زندگی او را نجات می‌داد، درگذشت؛ او یک پسر شش‌ساله داشت و به جوسلی بارنیکا که در هفته ۱۷ بارداری پس از اینکه پزشکان در نگرانس درمان سقط جنین او را به مدت ۴۰ ساعت به تعویق انداختند، درگذشت. او یک دختر خردسال داشت. تعداد بیشتری از زنان، کودکان و خانواده‌هایشان هستند که در نتیجه عقب‌نشینی حقوق باروری زنان توسط جمهوری خواهان به‌شدت آسیب دیده‌اند.» البته، هنوز اتهامات تجاوز جنسی دونالد ترامپ که او را به دادگاه کشاند، یکی از پربحث‌ترین گفت‌وگوهای شکل‌گرفته بین رأی‌دهندگان در دوران پیش‌انتخاباتی آمریکا بود. «کاسلت» می‌نویسد، البته خبرهای خوبی برای زنان آمریکایی وجود دارد که باید به آن چسبند؛ ایالات میسوری و آریزونا به گسترش حقوق سقط جنین رأی دادند و کلرادو، نیویورک، مریلند، مونتانا و نوادا همه اقدامات لازم برای محافظت از آنها را تصویب کردند: «می‌دانم که من تنها نیستم اگر بگویم هرگز مانند سال‌های ریاست جمهوری ترامپ، هر زمان که او توییت می‌کرد یا به تلویزیون می‌رفت، چنین تنفر فیزیکی عمیقی را تجربه نکرده بودم. زمانی که ترامپ آخرین بار در قدرت بود، من هرگز باردار نشده بودم و زایمان نکرده بودم. با این حال، من یک بازمانده از آزار جنسی بودم و لغظاتی‌های او درباره اتهاماتش به تجاوز جنسی را کسالت‌بار و توهین‌کننده یافتم. نیازی نیست که مورد تعرض یا تجاوز جنسی قرار گرفته باشید تا این‌انزجار را احساس کنید، همانطور نیازی نیست که شما سقط جنین داشته باشید، باردار شده باشید یا فرزندی به دنیا آورده باشید تا آسیب‌های ناشی از اجبار به انجام یک بارداری ناخواسته را تا پایان درک کنید. بدن همه چیز را در خود ضبط می‌کند و حالا من می‌توانم بگویم: آن احساس وحشت بازگشته است.»

همچنین افراد ترنس در ایالات‌متحده به‌جای داشتن مزایایی که به آنها داده می‌شود، در معرض لغظاتی‌های غیرانسانی و قوانینی هستند که می‌خواهند وجود آنها را غیرقانونی کنند.

«شما قدرت دارید»

«زنانی که به ترامپ رأی نداده‌اند، چگونه باید به زندگی خود ادامه دهند، زیرا می‌دانند که اکثریت آمریکایی‌ها نه‌تنها علیه سلامت و حقوق آنها رأی داده‌اند، بلکه نامزدی را رئیس‌جمهور کرده‌اند که پیش از این فعالانه افرادی مانند آنها را به حاشیه رانده و علیه‌شان بدگویی کرده است؟» این سوال را مجله آتلانتیک از خوانندگانش پرسیده و نوشته که براساس گزارش سی‌ان‌ان، ۵۵ درصد از رأی‌دهندگان مرد و ۴۵ درصد از رأی‌دهندگان زن از ترامپ حمایت کرده‌اند. اما در این میان، سایر زنان - آنهایی که احساس می‌کنند در کشوری زندگی می‌کنند که با موجودیت آنها دشمنی وجود دارد - چه باید بکنند؟ به گفته این مجله، پاسخ چیزی متفاوت از آنچه دفعه قبل انجام دادند، است: در سال ۲۰۱۶، زمانی که ریاست‌جمهوری هیلاری کلینتون از دست رفت، هزاران زن با تابلوهای بزرگ به خیابان‌های واشینگتن دی‌سی آمدند و معتقد بودند، اگر زنان با هم متحد شوند، مفهوم فمینیسمی را گسترش دهند که تجربیات نژادی و طبقاتی را در بر گیرد و اگر با هم مبارزه کنند، می‌توانند اوضاع را تغییر دهند. آنها از جهانی این کار را هم کردند؛ این قدرت جمعی شالوده جنبش #MeToo را در سال ۲۰۱۷ ایجاد کرد و زنان بیشتری در انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره در سال ۲۰۱۸ بیش از هر زمان دیگری کاندیدا شدند و پیروز شدند.

اما در این سال‌ها زمینه تغییر کرده است؛ حالا معلوم شده که تبعیض جنسیتی یک اشکال نبود، بلکه یکی از ویژگی‌های سال‌های ریاست‌جمهوری ترامپ بود. به نظر می‌رسد که زن‌ستیزی به‌طور طبیعی برای این دوره ریاست‌جمهوری ترامپ اتفاق بیفتد و از نظر استراتژیک او برای جذب حامیانش، به‌ویژه مردان جوان‌تر از هر نژاد، تلاش کرد و بیش از نیمی از مردان ۱۸ تا ۲۹ ساله به او رأی دادند.

اما ترامپ فقط حمایت مردان جوان را جلب نکرد؛ او تقریباً حمایت همه گروه‌ها را به دنبال خود داشت. «شرلی چیزم»، اولین زن سیاهپوستی که برای ریاست‌جمهوری نامزد شد، در سال ۱۹۷۰ نوشت: «زنان در آمریکا بسیار بیشتر از سیاهپوستان همیشه شست‌وشوی مغزی شده و از نقش خود به‌عنوان شهروند در جه دوم رضایت دارند.» این امر امروز هم صادق است؛ صرف‌نظر از تعداد راهپیمایی‌هایی که زنان برگزار می‌کنند یا مطالبی که در مورد خواهرانگی فضای مجازی منتشر می‌کنند، بسیاری از زنان تحت‌تأثیر قرار نمی‌گیرند؛ ۵۳ درصد از زنان سفیدپوست (و درصد فزاینده‌ای از لاتین تبارها) به ترامپ رأی دادند. گویی زنان هم می‌توانند به خوبی مردسالاری را اجرا کنند.

بسیاری امیدوار بودند که کامالا هریس نه‌تنها به ریاست‌جمهوری دست پیدا کند که گام‌های بزرگی در جهت کاهش شکاف جنسیتی بردارد؛ او در سخنرانی بین هوادارانش بعد از مشخص شدن نتایج انتخابات، حقوق زنان و نیاز آنها به آزادی برای تصمیم‌گیری در مورد بدن‌شان را نیازی ضروری برای آمریکا و از قانون برای عدالت برابر سخن گفت. اما چنین چیزی در دولت دوم ترامپ اتفاق نخواهد افتاد؛ زن‌ستیزی به مردان ناتوان کمک می‌کند تا احساس قدرت کنند. پس از پیروزی ترامپ، نیک فونتنس، فعال جناح راست افراطی در توییتهای نوشت: «بدن تو، انتخاب من، برای همیشه!»

همچنین مجله آتلانتیک نوشته، وضعیت ناامیدکننده نیست اما ممکن است نیاز به تاکتیک‌های جدیدی داشته باشیم. زمان بر سینه‌کوبیدن علیه پدرسالاری ممکن است گذشته باشد. اعتراضاتی که در سال ۲۰۱۶ اتفاق افتاد، بسیار قدرتمند بود. پاسخ تعامل است: دیپلماسی نرم در زندگی روزمره. همانطور که هریس در سخنرانی آخر خود گفت که به این مبارزه در صندوق رأی، دادگاه و میدان عمومی ادامه خواهد داد اما ما آن را به روش‌های آرام‌تری هم انجام خواهیم داد. آسان شروع کنید: از مردان زندگی‌تان که از هریس حمایت کردند تشکر کنید. از آنها برای اعتماد و احترام به زنان و اعتقاد به اینکه می‌توانند رهبری کنند تشکر کنید. این کار کوچک به‌نظر می‌رسد، اما میلیون‌ها مرد ظاهراً احساسی مانند رأی‌دهندگان به ترامپ نسبت به زنان ندارند، بنابراین باید کسانی را که چنین احساسی دارند تشویق کنیم.

و مهم‌تر از همه، زنانی که به ترامپ رأی دادند، باید صادقانه با مردان زندگی خود-پسرعموها، پدرها، همکاران و دوستان‌شان - که به روش دیگری رأی دادند، صحبت کنند. با آنها درباره زندگی و ارزش‌های زنان صحبت کنید. بهتر است از مردان دیگر برای کمک به خودتان استفاده کنید. یکی از دلایلی که کمتر سیاهپوستان نسبت به مردان لاتین تبار به سمت ترامپ گرایش پیدا کردند این است که در ماه‌های منتهی به انتخابات، در رسانه‌های اجتماعی، مکالمات خصوصی و در کلیسا، بسیاری از سیاهپوستان صادقانه درباره اهمیت ارزش‌گذاری زنان صحبت کردند. آنها با بحث در مورد تاریخچه طلوانی رهبران زن سیاهپوست به‌طور مستقیم به تردید رأی‌دهندگان در مورد رهبری زنان پرداختند. ذهن می‌تواند توسط این‌تربند و الگوریتم‌های آن شکل بگیرد، بله، اما ذهن‌ها را می‌توان با مکالمات هم تغییر داد. همانطور که هریس به همه یادآوری کرد: «شما قدرت دارید.»